Ἔτος Γ'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 6 Ἰουλίου 1913. Ἀριθ. 130.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Ἐντὸς εἴκοσι μόλις ἡμερῶν αἱ ὑπερφίαλοι ἀξιώσεις τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ Δάνεφ ἐξητμίσθησαν καὶ διερράγησαν ὡς πομφόλυγες, αἱ δὲ μεγαλαυχήσεις αὐτοῦ καὶ οἱ κομπασμοί, οὓς ἐν Λονδίνῳ καὶ ἀλλαχοῦ ὁ ἀθυρόστομος προγάστωρ ἐξεστόμιζε μετὰ πατάγου κατεκρημνίσθησαν καὶ τὸ διὰ ψευδῶν ἔργων καὶ διαφημίσεων ἰταμῶν οἰκοδομηθὲν Πρωσσικὸν κράτος τῆς Ἀνατολῆς διελύθη καὶ ἐσαρώθη τὸ ἔδαφος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν νικηφόρων στρατιῶν τῶν Ἑλλήνων, τῶν Σέρβων, τῶν Ῥουμάνων καὶ τῶν τέως ἡττημένων Τούρκων, οἵτινες, ἂν μὴ ἡ Βαλκανικὴ συμμαχία συνεκροτεῖτο, ἤθελεν τραπεῖ πέρισυ νικηφόρος εἰς τὴν ἀρχαίαν Σαρδικήν, ἣν οἱ βάρβαροι ὠνόμασαν Σόφιαν. Τὸ τηλεβόλον διέλυσε τὰς ἀκαίρους συζητήσεις καὶ διώρθωσε τὰ προηγούμενα σφάλματα, ἀπώθησε τοὺς βαρβάρους πρὸς τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν σύνορα καὶ ἐσάρωσε τὴν Μακεδονίαν ὁλόκληρον καθαῖρον τὸ μιανθὲν αὐτῆς ἔδαφος ἐκ τῶν ὀργίων καὶ τῶν τραγικῶν ἐπιχειρήσεων λαοῦ βαρβάρου καὶ ἐξηγριωμένου, ὅστις ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἔχει καὶ εἶχε τὴν καταστροφὴν πάντων τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, εἰ καὶ κατώτερος πάντων καὶ κατὰ πάντα ὑπάρχει καὶ φυτοζωεῖ μεταξὺ ἐθνῶν φιλοτίμων, ἀνεπτυγμένων, χριστιανικῶν καὶ πεπολιτισμένων. Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην πόλις παραδίδεται εἰς τὰς φλόγας καὶ τὰς καταστροφὰς ὑπὸ τῶν φυγάδων τούτων καὶ τῶν ἀπὸ Κρούμου καταγομένων ὀρδῶν, εἰς σκληρὰς δὲ δοκιμασίας ὑποβάλλεται καὶ πάλιν ὁ ὁμοεθνὴς πληθυσμὸς τῆς Μακεδονίας ἐκτίνων οὗτος τὰς ἀσυνέτους διπλωματικὰς ἀποτυχίας τῶν ἁρμοδίων, εἰς οὐδὲν δὲ λογίζονται αἱ ἀτιμώσεις, αἱ λεηλασίαι, οἱ φόνοι, τὰ τερατώδη ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Τούρκων τῶν παλαιοτέρων χρόνων πρὸς τὰ παρόντα φρικτὰ ὄργια τοῦ χριστιανικοῦ τούτου λαοῦ, ὅστις καὶ ἱερὰ τεμένη καὶ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ σκεύη ἱερὰ θεωρεῖ κατάλληλα πρὸς τὸν ὀργιασμὸν αὐτοῦ μέσα, ἐκβακχεύεται ὁ βάρβαρος, ἐφ' οἷς πιστεύει, ὁ ἄπιστος καὶ αἰσχρὸς παίκτης θείων καὶ ἀνθρωπίνων νόμων γενόμενος τῶν κτηνῶν καὶ τῶν ζώων πολλῷ κατώτερος καὶ ὑπερθεματίζων τοὺς ἀγρίους καννιβάλους τῆς Ἀφρικῆς, τεμαχίζων τὰ ἀνθρώπινα σώματα καὶ συσσωρεύων μέλη αὐτῶν ἐν τοῖς θυλακίοις αὐτοῦ, χάριν τῶν ἐν αὐτοῖς φερομένων τιμαλφῶν ἀντικειμένων!

Ἀλλὰ ἦλθε τέλος τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ αἱ στρατιαὶ τῶν συμμάχων ἵστανται πρὸ τῶν πυλῶν αὐτῶν, οἵτινες ἰδόντες τὸ τέλος ἐγγὺς κλαίουσιν ὀδυρόμενοι καὶ ἐκλιπαροῦντες τὴν ἀνακωχὴν καὶ τὴν εἰρήνην. Δὲν εἶναι ὅμως ἄξιοι οἴκτου καὶ λύπης τὰ τέρατα ταῦτα, ἅτινα ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως μόνον ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Γαλλία ἐπιθυμοῦσι νὰ σώσωσι ἐκ τῆς ὀργῆς τῶν συμμάχων τῆς δικαίας καὶ λυσιτελοῦς, καθ' ὅσον ἀπὸ τοῦ 1885 καὶ ἐντεῦθεν ὀργιάζουσιν εἰς βάρος τῶν γειτονικῶν αὐτῶν Κρατῶν, ἁρπάξαντα τὴν Ἀνατ. Ῥωμυλίαν καὶ καταστρέφοντα τὴν Βαλκανικὴν ἰσορροπίαν, ἐν ᾧ ἡ μὲν Σερβία ἡττᾶται ὁλοσχερῶς ἐγκαταληφθεῖσα, ἡ δὲ Ἑλλὰς ὑφίσταται τὸν ἀμείλικτον διωγμὸν τῶν Δυνάμεων ἐπιζητοῦσα νὰ ἐπιβάλῃ ἔστω καὶ διὰ τῶν ὅπλων τὴν δύναμιν τῆς καταπατηθείσης τότε συνθήκης τοῦ Βερολίνου, καὶ οὐ μόνον ἐδιώχθη, ἀλλὰ καὶ ἀπεκλείσθη καὶ διπλωματικῶς ἐταπεινώθη ἀπέναντι τοῦ κολοσσοῦ τῆς Εὐρώπης, ἥτις ἐθεώρει τοὺς ἀνάνδρους τούτους φονεῖς καὶ ὀργιαστὰς ἔθνος ἄνωθεν προωρισμένον νὰ ἡγηθῇ τῆς Βαλκανικῆς δυνάμεως. Ἀλλὰ καὶ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ὀρεγόμενοι οἱ Βούλγαροι νὰ ποδοπατήσωσι τὴν Βερολίνειον συνθήκην συνεμάχησαν τῇ Αὐστρίᾳ καὶ ἐκήρυξαν τὸ κράτος αὐτῶν βασίλειον καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν Τσάρον ἐναντίον πάσης συνθήκης καὶ πάσης δυνάμεως τῆς Εὐρώπης. Βλέποντες δὲ δυστυχῶς ὅτι ἡ Εὐρώπη οὐ μόνον δὲν ἔρχεται τιμωρὸς τῶν παρεκτρεπομένων κρατῶν, ἀλλὰ καὶ ἀμοίβει αὐτὰ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν πεπραγμένων, ἠθέλησαν καὶ πάλιν πιέζοντες τοὺς συμμάχους νὰ ἐξαναγκάσωσιν αὐτοὺς νὰ ὑποχωρήσωσι τελείως καὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, οὕτω δὲ γενόμενοι αὐτοὶ κάτοχοι πάσης τῆς παραχωρηθείσης σχεδὸν Ὀθωμανικῆς χώρας, νὰ καταστῶσιν ἡγεμόνες τοῦ Αἵμου, κύριοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν τῆς Τουρκίας, ὁδηγοὶ τῶν λοιπῶν κρατῶν καὶ μέλλοντες κύριοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως,

Ἐν τούτῳ ὅμως τῷ ἀσυνέτῳ καὶ ὑπερβολικῷ αὐτῶν σχεδίῳ εὑρέθησαν ἀντιμέτωποι πρὸς τὸν μεγαλεπίβουλον Ἀρχηγὸν τῶν Ἑλλήνων, ὅστις Βασιλεὺς καὶ Στρατιώτης ἔμπειρος, Ἀτρόμητος καὶ Ἐκδικητὴς τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἐπέβαλε τὴν σιδηρᾶν αὐτοῦ χεῖρα ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἀνάνδρων τούτων βαρβάρων καὶ συλλαβὼν αὐτοὺς καθυπέταξεν, ἐρράπισε καὶ ***ἐστιγμάτισεν ἐνώπιον βασιλέων καὶ κυβερνήσεων,*** θεὶς αὐτοὺς ἐκτὸς παντὸς θείου καὶ ἀνθρωπίνου νόμου, καὶ θεωρήσας τὸ ἔργον μέγα καὶ πανελλήνιον, ἐνεθάρρυνε τοὺς πάντας, Ἕλληνας καὶ Σέρβους καὶ ὡδήγησε νικηφόρως τοὺς στρατοὺς πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Σόφιας, ἣν ἤδη πολιορκοῦσι πανταχόθεν καὶ μετ' οὐ πολὺ κατασταθήσεται αὕτη ἡ ἀρχαία ***Βαβυλὼν,*** ἣν κατεπάτησαν πάντα τὰ ἔθνη διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῆς καὶ διὰ πλῆθος τῶν κριμάτων, ἐκδικουμένου τοῦ θείου διὰ τὰς ἀσέμνους καὶ ἐπονειδίστους πράξεις αὐτῆς.

Ὁ ***Κυκλωτικὸς*** οὗτος Στρατηλάτης, ὁ διὰ τῶν ἐπιδεξίων αὐτοῦ κινήσεων κατορθώσας νὰ ἐπιφέρῃ πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὸν πανικὸν εἰς τοὺς ἐχθροὺς, κατέστη τὸ ἴνδαλμα καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ ἀναγεννωμένου Ἑλληνισμοῦ. Οὗτος πανταχοῦ καὶ πάντοτε διώκων, παρορμῶν, συμβουλεύων, σχεδιάζων, λυπούμενος καὶ συμπάσχων, ἀλλὰ καὶ τιμωρῶν καὶ κολάζων τὸν ἐχθρὸν ἐν τῇ ἀναρμόστῳ καὶ ἀνόμῳ αὐτοῦ ἐπιχειρήσει, δίδωσι τὸ παράδειγμα τῆς φιλοπατρίας, τῆς φιλονομίας καὶ τῆς φιλοπονίας εἰς πάντας, κατεργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν, κανονίζων τὸ νόμιμον, τιμῶν τὸν πατριωτισμὸν, ἐπιβάλλων τὴν ἀλήθειαν, κρίνων τὸ δίκαιον καὶ διὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ μεγαλύνων τὸ ἔθνος καὶ σώζων τοὺς ὁμοεθνεῖς ἡμῶν «τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους» μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου.

Ἤδη τέλος ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς διπλωματικῆς ἐπεμβάσεως, συζητοῦνται παρὰ πάντων οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης καὶ ἀκούονται πανταχόθεν αἱ γνῶμαι τῶν περὶ ἡμᾶς τυρβαζόντων καὶ ποθούντων νὰ ἴδωσι τὰ σχέδια αὐτῶν ἐπιτυγχάνοντα. Εἴμεθα ἐπιφυλακτικοὶ καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ προβῶμεν εἰς γνώμας ἀντιβαινούσας πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, τὸ ἐκ πολιτικῶν λόγων ἐπιβαλλόμενον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, δὲν δυνάμεθα ὅμως ἱστορικῶς κρίνοντες τὰ πράγματα τῆς σήμερον νὰ μὴ εἴπωμεν ἐλευθέρως ὅ,τι συμφέρει ἐξ ἐθνικῶν λόγων εἰς τὸν Ἑλληνισμόν. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ἡ Βουλγαρία δέον νὰ δεσμευθῇ διπλωματικῶς οὕτω, ἐν ὅσῳ τὸ τηλεβόλον ἠχεῖ καὶ δρᾷ, ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ ὑπερβῇ καὶ πάλιν τὰ ἐμπόδια, ἅτινα δέον νὰ τῇ ἐπιβληθῶσιν ὁριστικῶς. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ᾖ κυρία Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, οὐδὲ οἱ ὑπ' αὐτὴν ἐξ ἀνάγκης καταστηθησόμενοι νὰ ὦσιν ὑποχείριοι αὐτῆς, ἀλλὰ νὰ συνδέωνται ἀναποσπάστως μετὰ τῆς ἐλευθέρας μητρὸς αὐτῶν. Τὰ ἱερὰ, τὰ σχολεῖα, οἱ σύλλογοι τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προόδου τῶν ὁμογενῶν νὰ μείνωσιν ἐλεύθερα καὶ πάσης ἐπηρείας βουλγαρικῆς ἀνεξάρτητα, οἱ νεανίαι αὐτῶν νὰ μὴ στρατεύωνται, τὰ ἑλληνικὰ χωρία νὰ κέκτηνται ἰδίαν δημογεροντίαν καὶ νὰ διοικῶνται ὑφ' ἑαυτῶν. Πολιτικῶς δὲ νὰ μὴ λάβωσι μέρος εἰς τὴν διανομὴν τῆς Μακεδονίας, ἡ Θράκη δὲ νὰ μείνῃ αὐτόνομος καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον νὰ μὴ κατέλθῃ Βούλγαρος, διότι οὐδαμοῦ ἦσαν ἐγκατεστημένοι πρότερον ἐν αὐτῷ. Τέλος δὲ νὰ ἀποζημιωθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἔχουσα τὴν ἀνωτέρω ἰσορροπίαν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, οὐ μόνον ἕνεκα τοῦ πολέμου τούτου, ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν γενομένην ζημίαν, ἧς ὑπαίτιος ὑπῆρξεν ἐκείνη ἀπὸ τῆς καταπατήσεως τῆς Βερολινείου συνθήκης, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν εἰς Ἀγχίαλον καὶ ἀλλαχοῦ γενομένων ὀργίων κατὰ Ἑλλήνων,

ναῶν, σχολείων, καὶ λοιπῶν ἐθνικῶν ἡμῶν κτημάτων.

Οὕτω καὶ μόνον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἱκανοποιούμεθα ἐθνικῶς καὶ ἐξασφαλιζόμεθα διὰ τὸ μέλλον, διότι θὰ ἀναγνωρισθῇ ἐπισήμως ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν εἶναι ἔθνος προόδου καὶ ἀναπτύξεως, δὲν δύναταί τις νὰ στηρίζηται εἰς τὸ μέλλον, οὔτε εἰς τὸν λόγον τιμῆς τῶν Ἀρχῶν αὐτῆς, διότι αὗται παρεξετράπησαν καὶ ἀπεχαλιναγωγήθησαν, μηδὲ τοῦ Βασιλέως αὐτῆς ἐξαιρουμένου, ὅστις διαψεύδων τὰς ἀκριβεῖς διαμαρτυρίας τοῦ Ἡμετέρου ἐσυκοφάντησεν ἡμᾶς εἰς τὰς Δυνάμεις ἐπαξίως τοῦ λαοῦ, οὗ προΐσταται καὶ κυβερνᾶ, οὔτε εἰς τὰς συνθήκας, ἃς θ' ἀποδεχθῇ ἤδη, ἐὰν μὴ ὦσι σκληραὶ καὶ ἐπιβεβλημέναι διὰ τῆς βίας. Τότε καὶ μόνον τότε θὰ δυνηθῇ καὶ αὐτὴ ὡς ἔθνος συνερχόμενον εἰς ἑαυτὸ καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ προοδεύσῃ, νὰ κρίνῃ κάλλιον τὰ κατ' αὐτὴν καὶ φρονίμως φερομένη νὰ πολιτισθῇ καὶ ἐξομοιοθῇ πρὸς τὰ λοιπὰ γειτονικὰ κράτη, τὰ ὁποῖα σήμερον τοσούτῳ ὑπερέχουσιν αὐτῆς κατὰ τοῦτο, ὅσῳ αὕτη εὑρίσκεται ἐγγύτερον τοῦ βορβόρου. Πιστεύομεν δὲ ὅτι οὕτω προάγοντες τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια συντελοῦμεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ Εὐρώπη δὲν θέλει διστάσει νὰ ὁμολογήσῃ, ἔστω καὶ ἀργά, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ὁ διδάσκαλος τῶν λοιπῶν καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἀνώτερος ἀφ' ὅτι τὸν ἐφαντάζετο ἡ Ἑλληνικὴ συνείδησις ἀπέβη ὁ θρίαμβος τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων κατὰ τὸν νέον τῆς Πατρίδος ὅλης ἀγῶνα, ὃν ἐπέβαλλον ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ σωτηρία τοῦ Ἔθνους. Μὲ ὁρμὴν καταπληκτικὴν θαμβώσασαν ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, μὲ ἐπιτυχίας στρατηγικὰς καὶ πολεμικὰς προκαλούσας τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἔκπληξιν, μὲ ταχύτητα ἀφάνταστον καὶ ἄγνωστον καὶ εἰς τὴν περιφημοτέραν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐκστρατείαν τῶν μεγάλων Ἐθνῶν καὶ ὀνομαστῶν Λαῶν, ἐκαθαρίσθη ὁλόκληρον τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος ἀπὸ τὴν ἄτιμον βουλγαρικὴν ψώραν. Τίς δὲ ὁ συντελεστὴς τοιούτου ἔργου, τοιούτου ἐθνικοῦ μεγαλείου, τοιούτου θριάμβου ἀληθοῦς καὶ πραγματικοῦ, ὁμολογηθέντος ἤδη παρ' ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου; Συντελεστὴς τοῦ ὑπερανθρώπου τούτου ἔργου εἶναι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Θεοτόκη ἀνέθεσε τὴν σύνταξιν καὶ διοίκησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τοῦ 1899 παρὰ τὴν ἀντίδρασιν Τύπου καὶ Λαοῦ, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς ἀείποτε ἐν Ἑλλάδι ἀκμαζούσης ἀτυχῶς δημοκοπίας, ὅστις ὅμως Βασιλεὺς καθηρέθη ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Διοικητοῦ, ἐποτίσθη χολὴν καὶ ὄξος, ἐσυκοφαντήθη, ἐξωρίσθη. Ἐὰν δὲ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ στράτευμα, τοῦτο ἐγένετο, διότι ὑπῆρχον λόγοι σοβαροὶ νὰ καταστῇ ἡ ἀνάγκη φιλοτιμία, λόγῳ τῶν περιστάσεων, αἵτινες δὲ κατήντησαν καὶ τόσον εὐνοϊκαὶ μετὰ τὴν θύελλαν τοῦ Γουδὶ δι' ἐκείνους, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ ψαρεύσωσιν εἰς νερὰ θολά, εἰς τὰ ὁποῖα ἀρέσκονται νὰ κατοπτρίζονται οἱ τοιοῦτοι. Καὶ ἰδοὺ ὅτι σήμερον ἡ ἐθνικὴ ψυχή, παρ' ὅλην τὴν συγκίνησιν ἣν δοκιμάζει ἐκ τῶν εἰς αἷμα ἀπωλειῶν, αἰσθάνεται καὶ τὴν ὑψίστην εὐφροσύνην διὰ τὸ διὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου συντελεσθὲν ἐθνικὸν μεγαλούργημα. Ἐὰν δὲ πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ συνείδησις ἑνὸς ἑκάστου, τὸ «Βῆμα» τυγχάνει ἀπηλλαγμένον τοῦ κόπου καὶ τῆς δοκιμασίας ταύτης, διότι ἡμεῖς εἴχομεν ἀείποτε περὶ τοῦ Κωνσταντίνου Διαδόχου τὴν γνώμην ἣν μόλις σήμερον ἐσχημάτισαν πάντες οἱ ἀσεβεῖς ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ θίξωσι τὰ πατριωτικὰ καὶ ἐθνικὰ καὶ τίμια αἰσθήματα τοῦ φύλλου τούτου, τὸ ὁποῖον σήμερον μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ καὶ καθαρώτατον δύναται νὰ κραυγάσῃ πρὸς αὐτούς: «Αἰδὼς Ἀργεῖοι!»

Ἀλλὰ συντελεστὴς τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου μεγαλουργήματος τοῦ ἐκπλήξαντος σύμπασαν τὴν ὑφήλιον δὲν εἶνε μόνον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Ὄχι. Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ δικαιοσύνη, αὐτὴ αὕτη ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη, ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι συντελεστὴς τοῦ μεγάλου πατριωτικοῦ ἔργου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς τυγχάνει καὶ ὁ ἑλληνικὸς στρατός, ὅστις καὶ οὗτος περιεφρονήθη, ἐχλευάσθη, ἐσυκοφαντήθη ὑπὸ τῶν ζωηρῶν καὶ βιαστικῶν πατριωτῶν. Ναί, κύριοι. Ὁ στρατός μας κατεφρονήθη, ὁ ἀρχηγός του παρεξηγήθη, τὸ ἐπιτελεῖον του ἠδικήθη, οἱ πολιτευταὶ οἱ δημιουργήσαντες αὐτὸν ἀχαρίστως καὶ σκληρῶς ἐσυκοφαντήθησαν διὰ τὴν δῆθεν προδοτικὴν ἐγκατάλειψιν καὶ τὴν δῆθεν παραλυσίαν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Χώρας δυνάμεων. Εἶνε πάντα ταῦτα ἀληθῆ ναὶ ἢ ὄχι; Καὶ τί ἀπέδειξαν σήμερον τὰ πράγματα; Ἀπέδειξαν ὅτι οὗτοι ἦσαν κακοί, συκοφάνται, ἀντιπατριῶται, διότι τόσον ὁ πικρανθεὶς Κωνσταντῖνος ὅσον καὶ ὁ συκοφαντηθεὶς στρατὸς ἐπετέλεσαν θαύματα ὅταν ἔφθασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἡ δικαιοσύνη θριαμβεύει σήμερον διὰ νὰ αἰσθανθῶσι καὶ μίαν χαρὰν οἱ ἀδικηθέντες πολιτευταί, οἱ δημιουργήσαντες μὲ τόσους κόπους καὶ ἀγῶνας τοιοῦτον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πρώτης τάξεως στρατόν. Ἡ δύναμις, ἥτις κατήγαγε τόσους θριάμβους ἐναντίον τῶν τούρκων καὶ τῶν βουλγάρων, ὁ στρατὸς ὅστις διεξήγαγε δύο νικηφόρους πολέμους ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, δὲν εἶνε γέννημα τῆς τύχης, οὔτε παρασκεύασμα τῆς στιγμῆς. Εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα μακρῶν προσπαθειῶν, μακρῶν ἀγώνων, τοὺς ὁποίους ἐδοκίμασαν οἱ συκοφαντηθέντες πολιτευταὶ καὶ οὓς ἀγῶνας κατέβαλλεν οὐχὶ Μεσσίας τις τῶν περιστάσεων, ἀλλ' ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Καὶ ἐνῷ πάντες κατηγόρουν τοὺς συντελεστὰς τοῦ στρατοῦ Διάδοχον καὶ Κυβερνήσεις ὅτι οὐδὲν ἔπραξαν, τὰ πράγματα τὰ ἀληθῆ, τὰ γεγονότα τὰ πραγματικὰ ἀπέδειξαν ὅτι τὸ κατηγορηθὲν παρελθὸν εἶχε κάμει πολλὰ καὶ θαυμαστά. Ἡ ἐκλάμψασα δικαιοσύνη ἂς ἀνακουφίσῃ ὅλους ἐκείνους, οἵτινες τόσα ὑπέστησαν καὶ τόσα ἐδοκίμασαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος αὐτῶν. Τὸ δίκαιον ἤδη ἀποδίδεται ἡ ἀλήθεια θριαμβεύει, ἡ Πατρὶς δοξάζεται. Ἰδοὺ τὸ ἔργον τοῦ παρελθόντος.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ὡς εἶχε προαναγγείλει τὸ «Βῆμα», τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπίσημος δοξολογία ἐπὶ τῷ κατὰ τῶν Βουλγάρων θριάμβῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἡρωϊκῶς ἐν τῷ νέῳ ἀπελευθερωτικῷ ἀγῶνι πεσόντων μαχητῶν τῆς Πατρίδος καὶ δέησις ὑπὲρ ὑγείας, κράτους καὶ νίκης τοῦ δαφνοστεφοῦς στρατηλάτου καὶ λυτρωτοῦ Βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου. Ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ περικαλλὴς ναὸς εἶχε πληρωθῇ κόσμου ἀπείρου μέχρις ἀσφυξίας. Ἡ Δοξολογία διεξήχθη μετὰ μοναδικῆς εὐπρεπείας καὶ ἐκτάκτου μεγαλοπρεπείας, παρισταμένων τῶν ἀρχῶν, τοῦ δὲ Σεβασμ. ἡμῶν Ἐπισκόπου, φέροντος τὴν μεγάλην, ἐπίχρυσον ἀρχιερατικὴν στολὴν περιστοιχιζομένου ὑπὸ δεκάδος ἱερέων. Τὸν χορὸν ἀπετέλεσαν οἱ ψάλται ὅλων τῶν ναῶν τῆς πόλεως. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὅλης ἱεροπραξίας ὁ Σεβ. Ἱεράρχης, εἰς τὴν ἔμπνευσιν καὶ ἀπόφασιν καὶ ἐνέργειαν καὶ δαπάνην τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ τέλεσις τῆς Δοξολογίας, ἐξεφώνησεν ἐκ τοῦ προχείρου λόγον μεγάλης δυνάμεως, πλήρη ἐθνικῶν ἐξάρσεων καὶ πατριωτικῶν αἰσθημάτων, διὰ τοῦ ὁποίου μέχρι δακρύων συνεκίνησε τὸ ἀπειροπληθὲς ἐκκλησίασμα. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Νομάρχης, σοβαρὸς καὶ ἀξιοπρεπὴς ὡς ἁρμόζει εἰς τὴν θέσιν καὶ τὸ ἄτομον αὐτοῦ, ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ ἐκείνων ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἐπιβάλλει καὶ ἀπαιτεῖ καὶ ἐπιτάσσει ζητωκραυγάς, ἤτοι ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας ἡ Α. Σ. ἀπέστειλε πρὸς τὸν νικητὴν Βασιλέα τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

τῇ 30 Ἰουνίου 1913

Θεόστεπτον Βασιλέα Κωνσταντῖνον

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἐπὶ θριάμβοις καὶ νίκαις ἀνατέμψαμεν σήμερον δοξολογίαν Ὑψίστῳ, ὡς ἐνδεικνυμένης ἐν τοῖς τελουμένης αὐτῆς τῆς ὑπερσόφου ἐμφανείας τῆς Θείας Προνοίας, ἥτις πάντοτε προχειρίζεται ἡγέτας μεγαλουργοὺς προθεσπίζοντας τὰς συμφορὰς καὶ ἥτις προώρησε τὴν Ὑμ. Θεόστεπτον Μεγαλειότητα, ὅπως ἐμπνέῃ τὸν ἑλλ. Στρατὸν εἰς τὴν δόξαν, τὰ τροπαῖα καὶ τὴν λαμπρότητα, μεταβάλλῃ εἰς ἥρωας, λέοντας καὶ ἀετοὺς καὶ ἐξαγνίζῃ τὰ ἱερὰ ἐδάφη τῆς Πατρίδος. Εἴθε τὸ φῶς τῆς θείας προνοίας, δίκην στιλπνοτάτου ἀδάμαντος φεγγοβολοῦν, νὰ ὁδηγῇ τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα εἰς παραιτέρω θριάμβους πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ καταρξαμένου ἀπελευθερωτικοῦ ἔργου καὶ ἐπικράτησιν τοῦ πολιτισμοῦ.

† Ὁ Ἐπίσκοπος Σύρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ τοῦ πολέμου

Ἡ ἐνεργὸς ἐπέμβασις τῆς τε Τουρκίας καὶ Ρουμανίας εἰς τὸν νέον ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ πόλεμον δὲν ἐπεδείνωσε μόνον τῆς Βουλγαρίας τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὴν ἐν γένει τοιαύτην ἀπὸ πολεμικῆς καὶ διπλωματικῆς ἀπόψεως. Ἤδη ἡ μὲν Τουρκία ἐπιζητεῖ τὴν αὐτονομίαν τῆς Θράκης, ἡ δὲ Ρουμανία τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας. Συγχρόνως δὲ ἤρξατο καταφαινομένη ἐπέμβασις ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς βαδίζει κατὰ τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὁ δὲ Ρουμανικὸς κατὰ τῆς Σόφιας, τῆς ὁποίας ὅμως τὴν κατάληψιν ἀποκρούουν αἱ Δυνάμεις. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατέλαβε μετὰ νικηφόρον μάχην τὸ Νευροκόπιον, ὁ δὲ Σερβικὸς τὸ Κιουστενδὶλ προχωρῶν πρὸς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος καθὼς καὶ ὁ Ρουμανικός. Ὁ γαλλικὸς τύπος μᾶς συμβουλεύει νὰ μὴ ἔχωμεν μεγάλας ἀπαιτήσεις, ἵνα μὴ ζημιωθῶμεν. Ἡ Εὐρώπη ἤδη ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῶν σφαγῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἀτιμιῶν τῶν βουλγάρων. Ὁ κ. Βενιζέλος συνηντήθη μετὰ τοῦ Σέρβου Πρωθυπουργοῦ, ὁ δὲ κ. Θεοτόκης, ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, μετέβη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως ἀνακοινώσῃ σοβαρὰ εἰς τὸν Βασιλέα. Λέγεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς προέτεινεν ὅπως αἱ περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις διεξαχθῶσιν εἰς Βερολῖνον. Κατόπιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως μεγάλη ἀγωνία ἐπικρατεῖ καθ' ἅπασαν τὴν Βουλγαρίαν, ἥτις πληρώνει πολὺ δικαίως ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀκριβὰ τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας της. Ταῦτα κατὰ τὰς σημερινὰς ἐφημερίδας καὶ διαδόσεις.

Νέαι εἰσφοραὶ

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐράνων ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων προσέφερον ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Α. Ἀδοσίδης ἑτέρας 500 δρ., ἐξ ὧν αἱ 250 διὰ τὸν Δῆμον Σύρου, ὁ κ. Ν. Βοττάρος δρ. 200, ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε πολλῶν αὐτοῦ εἰσφορῶν, ὁ κ. Ἀλ. Πετρίτσης νέαν εἰσφορὰν δρ. 200, ὁ ἐν Παρισίοις κ. Γ. Κρῖνος καὶ 600 ἔτι δρ., ὁ κ. Δ. Καρέλλας ἑτέρας 300 δρ., οἱ κ. κ. Φουστᾶνος καὶ Ροδόπουλος ἑτέρας δρ. 50, καθὼς καὶ ἕτεροι μικρότερα ποσὰ τῶν καθυστερουμένων ἐκ τῶν ὑποσχεθέντων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου. Οὕτω ἐγένετο προχθὲς ἡ διανομὴ καὶ τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. Ἤδη θὰ κανονισθῇ ἡ καταβολὴ τοῦ Ἰουλίου. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔλαβεν ἤδη τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐσχάτως κληθέντων ἐθνοφρουρῶν καὶ ἀπαλλαγέντων.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Γάλλων

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἁλώσεως τῆς Βαστίλλης οἱ Γάλλοι ἦγον τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἑορτήν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ παρ' ἡμῖν Πρόξενος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Θεόδωρος Ρομπὲν ἐδέχθη ἐν τῷ Προξενικῷ μεγάρῳ τὰς συγχαρητήρια τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν Προξενικοῦ σώματος. Ἅπαντα τὰ Προξενεῖα καὶ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία	Δραχ.	10·
» ἑξάμηνος	»	5.
Ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	12.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ.	14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

γραφεῖα ἔφερον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὰς ἑαυτῶν σημαίας, τὸ δὲ Γαλλικὸν Προξενεῖον τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἦτο σημαιοστόλιστον, τὸ δὲ ἑσπέρας ἐφωταγωγήθη πλουσίως.

Ὁ Mgr Φρ. Μαραγκός

Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ διμήνου ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ταξειδίου αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἡμέτερος συμπολίτης καὶ ἀγαπητότατος ἐν Ἑρμουπόλει σεμνὸς καὶ συμπαθὴς κληρικὸς Mgr Φραγκίσκος Μαραγκός, Γενικὸς Ἐπισκοπικὸς Τοποτηρητὴς Σύρου καὶ Ἰδιαίτερος Λειτουργὸς τοῦ Ρωμαίου Ποντίφικος. Ὁ Mgr Μαραγκὸς ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακροτάτην ἀκρόασιν παρὰ τῷ Πάπα, ὅστις μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ διαφόρους πληροφορίας περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ νικηφόρου συμμαχικοῦ ἀγῶνος, ἐκφράσας ἐν τέλει καὶ τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ λύπην διὰ τὸν ἀδελφοκτόνον πόλεμον τῶν χριστιανικῶν τῆς Ἀνατολῆς Κρατῶν, καταδείξας καὶ αὖθις τὰ ἀκραιφνῆ αὐτοῦ φιλελληνικὰ αἰσθήματα. Πρὸς τὸν αἰσίως ἐπανελθόντα ἀνώτερον κληρικὸν ἀπευθύνομεν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν.

Δικαία προαγωγή

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἀμοίβοντες τὴν ἐν τῷ στρατῷ δρᾶσιν τοῦ ἡμετέρου ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Ἀριστείδου Τιμ. Τσιροπινᾶ, ἐφέδρου λοχίου, διατρέξαντος ἅπασαν τὴν Μακεδονικὴν καὶ Ἠπειρωτικὴν γῆν κατὰ τὴν θριαμβευτικὴν ἐκστρατείαν τοῦ στρατοῦ μας, ἔνθα ἐπεδείξατο ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν καὶ ἀντοχήν, προήγαγον αὐτὸν εἰς ἀνθυπασπιστήν. Σφίγγομεν τὴν χεῖρα τοῦ γενναίου τῆς Πατρίδος μαχητοῦ, ἀπευθύνοντες αὐτῷ ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Ἀγγλικὰ πολεμικὰ

Χθὲς Παρασκευὴν κατέπλευσαν εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα δύο ἀγγλικὰ πολεμικὰ προερχόμενα ἐκ Κύπρου, ἅτινα ἠγκυροβόλησαν παρὰ τὴν νησίδα τοῦ Φάρου, ἀποπλεύσαντα τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον δι' ἄγνωστον διεύθυνσιν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀπῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην διὰ τὰ λουτρὰ Λουτρακίου ὁ Σεβασμιώτατος ἡμῶν Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος.

— Μετὰ μηνιαίαν περίπου διαμονὴν ἐν Παρισίοις, χάριν ὑποθέσεών του, ἐπανέκαμψε σήμερον ἐκεῖθεν, ὁ λαοφιλὴς συμπολίτης μας κ. Ἰωάννης Ζ. Πετροκόκκινος, πρώην δήμαρχος Ἑρμουπόλεως.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης μας κ. Νικόλαος Δ. Βαφιαδάκης, κτηματίας, πολιτευόμενος τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ.

— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀγρινίου ὁ φίλος καπνέμπορος κ. Ἰωάννης Δασκαλάκης.

— Ἀφίκετο προχθὲς ἐπ' ἀδείᾳ, χάριν ἀναρρώσεως, ὁ φίλος ἔφεδρος στρατιώτης κ. Ἀθανάσιος Παναγιωτόπουλος διευθυντὴς τοῦ Ξενοδοχείου «Ἑρμῆς».

— Ἐν Ραμπλίῳ τῆς Αἰγύπτου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Κωνσταντίνου Λούρα, ἄλλοτε ὑπαλλήλου ἐν τῇ ἐνταῦθα Λέσχῃ «Ἑλλάς», μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ καλιμόρφου δεσποινίδος Σεβαστῆς Εὐσταθίου. Τὸ «Βῆμα» συγχαίρει τοὺς νεονύμφους καὶ εὔχεται μακρὸν καὶ εὐτυχῆ τὸν βίον αὐτῶν.

— Τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Ἐπισκοπεῖον Λεσχιδίου, ἀνέλαβεν ὁ εἰδικώτατος καὶ λίαν περιποιητικὸς καὶ πρόθυμος συμπολίτης μας κ. Κυριάκος Εὐμορφόπουλος. Εἶνε ἀξία συγχαρητηρίων ἡ Ἐφορεία τοῦ ἀνωτέρω Λεσχιδίου, ἐπὶ τῇ ὀντως λαμπρᾷ ταύτῃ ἐκλογῇ της.

ΟΛΓΑ ΙΑΚ. ΜΑΓΓΙΩΡΟΥ

Μετὰ τριήμερον ὀξυτάτην νόσον, καθ' ἣς οὐδεμίαν ἐξήσκησαν δύναμιν οὔτε τῆς ἐπιστήμης ἡ συνδρομή, οὔτε τῶν βοτάνων ἡ ἰσχύς, οὔτε τῶν οἰκείων ἡ στοργὴ καὶ αἱ εὐχαί, ὑπέκυψε λίαν προώρως εἰς τὸ μοιραῖον τοῦ θνητοῦ κόσμου τέλος ἡ πλήρης ὑγείας καὶ ζωῆς συμπαθὴς καὶ ἀγαπητὴ τῆς Ἑρμουπόλεως κόρη **Ὄλγα Ἰακ. Μαγγιώρου**, προφιλὴς θυγάτηρ τοῦ καλοῦ συμπολίτου κ. Ἰακώβου Μαγγιώρου, ἰδιοκτήτου τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ γαλακτοπωλείου. Ἡ κηδεία τῆς ἀτυχοῦς κόρης ὑπῆρξε συγκινητικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα πολλοῦ κόσμου συμμετασχόντος τοῦ πένθους τῆς θρηνούσης τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου ὑπάρξεως τλήμονος οἰκογενείας. Τὸ «Βῆμα», συλλυπούμενον ταύτην ἐκ βάθους ψυχῆς, εὔχεται αὐτῇ τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου παρηγορίαν.

Ἀφιεροῦται τῇ ἁγίᾳ ψυχῇ τῆς πολυαγαπημένης μου πρωτεξαδέλφης

ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ Θ. ΔΗΜΑΚΟΥΛΕΑ

Μικρὴ χρυσῆ μου ἐξαδελφοῦλα
ἄνοιξες τ' ἄσπρα σου φτερὰ
κι' ἡ λευκοχείμων σου ψυχοῦλα
γιὰ μιὰ στιγμή, γιὰ μιὰ βραδοῦλα
μᾶς' πῆρε ὅλη τὴ χαρά.

Καὶ μᾶς ἐπότισες ὀδύνη
πόνους καὶ μαύρη συμφορὰ
κι' ἡ θλῖψις μας βαθειὰ θὰ μείνῃ
κι' ὁ χωρισμός σου θὰ μᾶς γίνῃ
πληγὴ μεγάλη στὴν καρδιά.

Ἐκεῖ 'ψηλὰ μεσ' 'ς τὰ οὐράνια
μὲ τ' ἀγγελούδια συντροφιὰ
θὰ περπατῇς μὲ 'περηφάνεια
καὶ 'ς τῆς Ἐδὲμ τὴν ἐπιφάνεια
θᾶσαι τοῦ ρόδου ἡ μυρωδιά.

Κι' ὅσο μακράν μας πάντα θᾶσαι
θὲ νὰ μᾶς δέρνῃ ὁ χωρισμός σου !
φεύγεις χωρὶς νὰ μᾶς λυπᾶσαι....
ἄχ ! τοὺς γονεῖς σου νὰ θυμᾶσαι
καὶ τὸν φτωχὸ ἐξάδελφόν σου !...

Νῖκος Καντζέας
δεκανεὺς

Τζάγεζι. Ἰούνιος

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14151 τῆς 26 Ἰουνίου ἐνεστ. ἔτους προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Σωκράτους Ἀνδρούτσου ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἐν Ἑρμουπόλει καὶ ἔξωθι τοῦ κατὰ τὴν πλατεῖαν Σανιτᾶ ἢ παλαιοῦ Ὑγειονομείου κειμένου καφφενείου τοῦ Παναγ. Μπουντούρη τῇ 14 Ἰουλίου 1913 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας 600 στατῆρες Βαλανιδίου ἐκ 44 ὀκάδων ἕκαστον στατῆρα, εὑρισκομένου εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀποθήκας τῆς διαμετακομήσεως τῆς ὀφειλέτιδος ἐν Σμύρνῃ ἑταιρίας Σ καὶ Ε Ἠλιάδης πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 19 (1913) ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων Γ. Καλλιμασιᾶς τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀπαιτήσεώς του δραχμὰς 634,70, ἐνοίκια ἀποθηκῶν δραχ. 735, καὶ τὰ ἔξοδα ἐν γένει τῆς ἐκποιητικῆς διαδικασίας. Ἡ ἔναρξις τοῦ πλειστηριασμοῦ γενήσεται ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσφορᾷ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἐπισπεύδοντος ἐκ δραχμῶν 2,50 ἕκαστον στατῆρα. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τὴν μεσημβρίαν τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφοράν. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἐπὶ ποινῇ ἀναπληστηριασμοῦ, τὰ δὲ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

Ἑρμούπολις τῇ 3 Ἰουλίου 1913

Ὁ Συμβολαιογράφος
Σ. Α. Ἀνδρούτσος

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἀθῆναι 6 Ἰουλίου ὥρα 2 μ. μ.

Ἐκ Βερολίνου τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἡ Ρωσσία ἐδήλωσεν ὅτι θέλει θεωρήσει αἰτίαν πολέμου τὴν προσβολὴν τῆς Τουρκίας κατὰ τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ρωσσικὸς στρατὸς ἕτοιμος εἰσβάλῃ Ἀρμενίαν. Ρωσσικὸς στόλος Εὐξείνου ὑπ' ἀτμὸν ἔλαβεν ἐνσφραγίστους διαταγάς. Ἐκ Βελιγραδίου τηλεγραφοῦν ὅτι ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ἀπεκρούσθη εἰς Ζουσσὰρ Κνιάζβαπο Πιρὸτ δὶς, ὑποστὰς πανωλεθρίαν, ὁ Σερβικὸς στρατὸς εἰσέβαλε εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος κατατροπώσας Βουλγάρους εἰς Βαουγρὰδ, οἱ Βούλγαροι ὀχυροῦνται εἰς τὰ στενὰ τοῦ Κιουστεντίλ.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΕΙΝΕ ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΡΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ

Ἀρκεῖ, πράγματι, νὰ λάβῃ τις ἐπί τινα καιρὸν τὰ Καταπότια Πίνκ διὰ νὰ ἴδῃ ἐξαφανιζομένους τοὺς πόνους του. Τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπενεργοῦντα ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανισμοῦ, συντελοῦν εἰς τὴν ἐξάλειψιν ὅλων τῶν δηλητηρίων τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ αἵματι καὶ ἰδίως τοῦ οὐρικοῦ ὀξέως ὅπερ εἶνε ἡ αἰτία ρευματισμῶν.

Ἡ θεραπεία τῶν Καταποτίων Πίνκ εἶνε ἁπλῆ, εὔκολος, ὀλιγοδάπανος καὶ ἀποτελεσματική. Πάντες ὅσοι τὴν ἠκολούθησαν ὡμολόγησαν τὴν ἀνυπολόγιστον ὠφέλειαν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναφέρομεν σήμερον τὴν λαμπρὰν θεραπείαν τοῦ κ. Γεωργίου Δημητριάδου, ὑπαλλήλου, κατοικοῦντος ἐν Βόλῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δημητριάδος 40.

Ὁ κ. Γ. Δημητριάδης

«Ὀφείλω, γράφει οὗτος, μεγάλην εὐγνωμοσύνην εἰς τὰ καταπότια Πίνκ, τὰ ὁποῖα μ' ἐθεράπευσαν ἐκ τῶν ἀρθριτικῶν ρευματισμῶν, οἵτινες ἐπὶ τρία ἔτη δὲν μὲ ἄφηκαν ἥσυχον. Ἡ ἐν γένει κατάστασίς μου δὲν ἦτο ἐπίσης καὶ τόσον καλή. Ἀφ' ἧς ὅμως ἀπεπεράτωσα τὴν θεραπείαν ἡ ὑγεία μου εἶνε ἐξαίρετος. Σημειώσατε ὅτι προτοῦ μεταχειρισθῶ τὰ Καταπότια Πίνκ ἐχρησιμοποίησα πλεῖστα φάρμακα, ἀλλὰ μόνον τὰ Καταπότια Πίνκ ἠδυνήθησαν νὰ μὲ θεραπεύσουν. Τὰ λοιπὰ φάρμακα μὲ ἀνεκούφιζον προσωρινῶς διότι δὲν εἶχον τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν ὅπως ἐκριζώσουν τὸ κακόν».

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Κερβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπουλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἔτωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΣΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΟΦΑΓΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΜΕΓΑΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΑΗΤΤΗΤΟΝ

'Ηρώτησα τὰ σύννεφα «Μὴ εἴδετε στὴ διάβασας τὸν Κων-
[σταντῖνο Κεραυνό» ;
«Ναί,» μοῦ 'πανε «'Εδῶ 'μπροστὰ ἀδιάκοπα νὰ τρέχῃ, τὸν
[εἴδαμ' ἀπ' τὸν Οὐρανό.
'Ορμητικὸ, ἀκράτητο σὰν κῦμα ἀφρισμένο
Μ' ἕνα ἀκράτητο στρατὸ, στρατὸ ἀγριεμένο,
Σὰν θύελλα ἀκράτητη ποῦ βράχους ξερριζώνει,
Σὰν κεραυνὸ ἀξαφνικὸ ποῦ κόσμο κερανυνώνει,
Σὰν σύννεφα κατάμαυρα καταχλυσμὸ γεμάτα
Νὰ πλύνουν αἷμ' ἀδελφικὸ ποῦ χύνεται στὴ στράτα,
Νὰ πνίξουν μὲ τὸ ῥέμα των ὅσους ἐχθροὺς τὸν δρόμο
Τολμοῦνε νὰ τοῦ κόψουνε· φέρνει παντοῦ τὸν τρόμο.
Νὰ καθαρίσουν τὴν πληγὴ ποῦ λέγεται δουλεία
Νὰ τὴν γιατρέψῃ ὁλότερα μὲ τὴν ἐλευθερία,»
"Α! Νά! τὸν βλέπω. 'Αετοῦ φτερούγισμα νὰ κάνῃ
Σὰν ὅταν ἀπ' τὰ σύνεφα ὁρμᾷ στὴ γῆ καὶ φθάνει
Φειδιῶν κοπάλι, κι' ἀκράτητος ἀπὸ τὸ λαιμὸ τὰ πνίγει
Καὶ δρόμο 'Ελευθεριᾶς παντοῦ, χαρᾶς, Ζωῆς ἀνοίγει.
'Εκεῖνος εἶνε ὁ Βασιλιὰς ὁ "Ελλην Κωνσταντῖνος
'Ο νόμιμος ὁ ἄδοχος τοῦ θρόνου Βυζαντῖνος.
'Εμπρὸς λεβέντη Βασιλιὰ, ἀτρόμητε Στρατάρχη
Σὲ περιμένει ἡ Εὐχὴ τοῦ γέρο Πατριάρχη
Γιὰ νὰ σοῦ ζώσῃ τὸ σπαθὶ, ποῦ ὁ Μαρμαρωμένος
Σοῦ ἄφησε κληρονομιὰ νὰ φέρῃς τιμημένος.
Τοῦ Γρηγορίου τὸ σχοινὶ τὸ καταιματωμένο
Θὰ γείνῃ ὁλόχρυσο λουρὶ διαμαντοστολισμένο
Τὸ Στέμμα τὸ Δικέφαλο, ἡ ἀτίμητη Πορφύρα
Ποῦ ἁγιασμένα κρέμουνται 'μπρὸς στὴ 'Αγία Θύρα
Τῆς 'ξακουσμένης 'Εκκλησιᾶς τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας,
'Εκεῖ καὶ τῆς ἀνάσσης Σου τῆς εὐσεβοῦς Σοφίας
Μαζὶ ἀχώριστα τὰ δυὸ ζευγάρι τιμημένο.
Ζευγάρι εἶν' ἀτίμητο, στὴ Δόξα βαπτισμένο.
Σκόρπα παντοῦ τὸ θάνατο στοῦ γένους τὸν ἐχθρὸ
Νὰ φύγῃ, νὰ ἀφανισθῇ τὸ γένος τὸ σαπρό.
Σκόρπα τὸ θάνατό παντοῦ, στὸ ψευτοχριστιανὸ
Τὸ σαρκοφάγο Βούλγαρο, κακὸ ἀγαρινὸ,
Τὸ δολοφόνο, ἄνανδρο, τὸ αἶσχος τοῦ αἰῶνος
Τὸ στίγμα τοῦ πολιτισμοῦ, τὸν κλέπτη τοῦ ἀγῶνος·
Ποῦ τὸ Σταυρὸ. τὸ Σύμβολο εἰρήνης καὶ ἀγάπης,
Σύμβολο ἔχει ὁ Βούλγαρος κλοπῆς, σφαγῆς. ἀπάτης.
Συμπλήρωσε τὸ ἀτελὲς τοῦ Βασιλείου δρᾶμα
Βουλγαροφάγος νὰ γενῆς καὶ εὐεργέτης ἅμα.
Χτύπα ἀνδρεῖε Βασιλειὰ 'Ελληνοπαῖδι χτύπα,
Πέρα καὶ πέρα τῆς σκλαβιᾶς τὸ μαῦρο στῆθος τρύπα
"Ας καταλάβῃ μιὰ φορὰ, γιὰ πάντ' ἂς καταλάβῃ
Πῶς τὰ παιδιά μου πολεμοῦν, νὰ λυτρωθοῦν οἱ σκλάβοι.
Δῶξε τὸ μαῦρο μόλυσμα ὁ κόσμος ν' ἀνασάνῃ
Κι' ὅποιον ἐλάβωσ' ἡ σκλαβιὰ νὰ εὑρῇ σ' ἐσὲ βοτάνη.
Φέρε παντοῦ τὴ λευθεριὰ 'ς 'Ανατολὴ καὶ Δύσι
Σταῖς χώραις ταῖς 'Ελληνικαῖς ἡ δόξα ν' ἀναζήσῃ.
Σταῖς χώραις ποῦ ἅγια κόκκαλα αἰῶνας τώρα κρύπτουν
'Ηρώων ἐλευθερωτῶν καὶ χρόνια δούλαις κύπτουν.
Δόξα, τιμὴ, στὸ Βασιλιὰ τὸν νέον Κωνσταντῖνον
Τοῦ πρώτου τὸν ἀπόγονον, ποῦ εἶν' Μέγα, 'ς ἂν κα' 'Εκεῖνον
"Εχεις λεβέντικο στρατὸ ἀτρόμητο στὴ σφαῖρα
Ποῦ μὲ τὴ λόγχη του ὁρμᾷ καὶ φθάνει πέρα ὡς πέρα·
'Ορμᾷ ἀπτόητος ἐμπρός, χωρὶς νὰ συλλογιέται
Φωτιαῖς, ὀβίδες, θάνατο καὶ σὰν πουλὶ πετιέται
Μὲ τὸ τραγούδι, γελαστὸς, δὲν συλλογιέται βόλι,
Μὲ τὸ τραγούδι θὲ νὰ μπῇ στὴ 'ξακουσμένη Πόλι.
'Εκεῖ στὸ Τροῦλο τοῦ Ναοῦ ἕνα πρωὶ θὰ στήσῃ
Τὴ Νύφη γαλανόλευκη καὶ δόξα θὰ σκορπήσῃ.

Κ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΛΟΓΧΟΦΟΡΟΙ ΜΑΣ
ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΟΙ

Λοιπὸν, ὄχι *Κράνος* χαλκοῦν ἢ ἐκ δέρματος λέοντος, ἀλλὰ ἁπλοῦν πιλίκιον χάκινον λεπτοϋφές· ὄχι *θώρακα* χαλκοῦν, ἀλλὰ στῆθος γυμνὸν ἢ χακικάλυπτον· ὄχι *Κνημίδας* (τουζλούκια) μεταλλίνας, ἀλλ' ἁπλῆ μαλλίνη Ταινία (φασκιά)· ὄχι *ἀσπίδα καὶ γέρρον*, ἀλλὰ καρδίαν ἄτρομον· ὄχι *ἔγχος καὶ δόρυ καὶ ἀκόντιον*, ἀλλὰ μικροσκοπικὸν *ξυφίδιον*· ὄχι κλίμακας, Κριοὺς καὶ 'Ελεπόλεις καὶ *Πύργους* καὶ Καταπέλτας, ἀλλ' ἀκράτητον ὁρμὴν καὶ ἀφάνταστον ἀνδρείαν.

'Η μικροσκοπικὴ λόγχη τοῦ "Ελληνος εὐζώνου καὶ φαντάρου δὲν πτοεῖται λοιπὸν πρὸ τοῦ πελωρίου γίγαντος, τοῦ ἀνθρωποφάγου πυροβόλου, ταχυβόλου, πολυβόλου, μυδραλιοβόλου, ἢ τοῦ μάνλιχερ; 'Ιδοὺ ἐν ἐρώτημα εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀπάντησις εἶνε δύσκολος. Δύσκολος ἐφ' ὅσον τὸ πρᾶγμα ἐξετάζεται ἀπὸ γενικῆς (διεθνοῦς) ἀπόψεως. Διὰ τὸν "Ελληνα ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶνε κοινότατον. Διὰ τὸν "Ελληνα, τὸν ὁποῖον οἱ τέως γενναῖοι!! σύμμαχοί μας καὶ ἤδη ἀσπονδότατοι ἐχθροί μας Βούλγαροι, ὡς καὶ οἱ πρὸ ὀλίγου ἡττηθέντες ἕτεροι ἐχθροί μας γείτονες Τοῦρκοι, ἐθεώρουν νάνον, ἄθυρμα, πρέζαν, διὰ τὸν "Ελληνα λέγομεν τὸ πρᾶγμα εἶνε συνηθέστατον. 'Η ἱστορία μᾶς τὸ μαρτυρεῖ. 'Αλλὰ μήπως ὁ μικροσκοπικὸς λίθος τῆς σφενδόνης δὲν ἐθεωρεῖτο μηδὲν πρὸ τῆς ἐπιβλητικῆς μεγαλοπρεποῦς πανοπλίας; 'Αλλ' ἰδοὺ ὁ μικροσκοπικὸς, ὁ νάνος, ὁ ἀθωράκιστος Δαβὶδ τεθωρακισμένος μὲ τὴν ταπεινοφροσύνην, τὴν ἀληθῆ πίστιν πρὸς τὸν Θεὸν, μὲ τὴν πεποίθησιν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἐφόνευσε ἄρκτον καὶ λέοντα καὶ τέλος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ῥίπτει νεκρὸν διὰ τοῦ μικροσκοπικοῦ λίθου τῆς σφενδόνης του τὸν πάνοπλον καὶ ἀπὸ κορυφῆς μέχρις ὀνύχων τεθωρακισμένον ἀλλ' ἀσεβῆ ἐγωϊστὴν καὶ ὑπερφίαλον εἰδωλολάτρην πελώριον γίγαντα Γολιάθ. Καὶ ὁ φτερωτὸς εὔζωνος καὶ ὁ ὠκύπους φαντάρος διὰ μόνης τῆς μικροσκοπικῆς λόγχης του κατασυντρίβει τὸν ἀνδρείως ἀμυνόμενον διὰ πελωρίων ὠχυρωμάτων καὶ πυροβόλων τὸν Βούλγαρον, τὸν θεωρούμενον γίγαντα, λέοντα, ἄρκτον. Μυστήριον. "Οντως μυστήριον, μυστήριον κεκρυμμένον εἰς τὸ βάθος τοῦ κουφαριοῦ, εἰς τὸ κέντρον ἑνὸς μικροσκοπικοῦ μυὸς, ὅστις λέγεται *καρδία*, ἥτις ἐγκλείει τὴν εὐσέβειαν, τὴν πεποίθησιν, τὸ θάρρος, τὴν φιλοπατρίαν, τὸν φανατισμὸν, τὴν κληρονομικὴν ἰδέαν τῆς ἀθανάτου δόξης τῶν προγόνων του, ὅπως μὴ διακοπῇ ἡ μακραίων ἱστορία τῆς δόξης τοῦ 'Ελληνισμοῦ. 'Ο "Ελλην, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτὸς λαὸς τοῦ Δημιουργοῦ, κρύπτει ἐν ἑαυτῷ κάτι τι μυστηριῶδες, μοναδικὸν, κατὰ προτίμησιν δωρηθὲν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θείου Πλάστου του, τοῦ ὁποίου τὸν ἐνσαρκωθέντα λόγον ἀληθῶς ἐπίστευσε καὶ πιστεύει, ἐλάτρευσε καὶ λατρεύει, τοῦ ὁποίου τὴν ἀθάνατον γλῶσσαν μετεχειρίσθη εἰς τὴν Θείαν αὐτοῦ Διδασκαλίαν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐδωρήσατο τὸ ἀήττητον αὐτοῦ ὅπλον κατὰ βαρβάρων, τὸν Τίμιον Σταυρόν. Διὰ τοῦτο ὁ "Ελλην καὶ προωρίσθη ὡς ἀπόστολος ἐν τῷ ἐπιγείῳ κόσμῳ τῆς ἀγάπης, τῆς ἑνώσεως, τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς προόδου. Διὰ τοῦτο ὁ "Ελλην ἀείποτε νικᾷ ἀγωνιζόμενος κατὰ μυριάδων ἀσεβῶν καὶ ἀπίστων βαρβάρων, νικᾷ διότι ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἰδέαν, διὰ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, τὴν ἰσότητα, τὸ δίκαιον, τὸ ἀγαθὸν, τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δόξαν, ἀγωνίζεται χάριν τῆς νίκης καὶ οὐδέποτε χάριν τῆς ὕλης, ἀγωνίζεται δι' ἕνα *κλῶνον δάφνης, ἐλαίας, μύρτου*, ἀγωνίζεται διὰ νὰ τιμᾶται, διὰ τὴν δόξαν αὐτὴν καθ' αὐτὴν, διὰ τὴν ἐλευθερίαν, διὰ τὸν πολιτισμόν. Τὸ χρῆμα, ἡ ὕλη ἐν γένει δὲν τὸν ἐπτόησαν, δὲν τὸν εἵλκυσαν, δὲν τοῦ διήγειραν τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν ἅμιλλαν, εἰς τὴν ἡδυπάθειαν, ἅτινα φέρουν πρὸς τὴν σφαγὴν, τὴν ἁρπαγὴν, τὸν ἐξανδραποδισμόν. 'Ο λιτώτατος, ὁ σκληραγωγημένος τσοπάνος, ὁ γεωργὸς, ὁ ἐργάτης, ὁ ἀπαίδευτος χειρώναξ,, ἀλλὰ καὶ ὁ πεπαιδευμένος καὶ ὁ ἁβροδίαιτος ἀστὸς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμφοροῦνται αἰσθημάτων. Νικᾷ ὁ "Ελλην, πολιορκεῖ καὶ κυριεύει καὶ κατακτᾷ χώρας καὶ πόλεις καὶ λαοὺς καὶ ἀρκεῖται εἰς τοῦτο, ἀφίνων τὰ πλούτη εἰς τοὺς κατέχοντας αὐτὰ, σέβεται τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν, τὴν περιουσίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, τὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν, καὶ ἀκόμη προστατεύει τὸν ἡττώμενον εἰς τὴν ἐνάσκησιν πάντων τούτων τῶν δικαιωμάτων του. Πατάσσει τὸν αὐθάδη, τὸν ἐγωϊστὴν, τὸν σφαγέα, τὸν ἐκβιαστήν. 'Αποφεύγει καὶ περιφρονεῖ τὴν δουλείαν. 'Επιδιώκει τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν καὶ δι' αὐτῶν τὴν ἄφθιτον δόξαν. 'Ιδοὺ τὸ μυστήριον. Οὐδὲν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δόξαν τὸν κωλύει· οὔτε πῦρ, οὔτε μάχαιρα, εἰς τὰς ἀπειλὰς μειδιᾶ, εἰς τὴν βίαν περιφρονεῖ τὸν θάνατον· σουβλίζεται, ψήνεται, ἀκροτηριάζεται, ἀπαγχονίζεται, τυφλοῦται καὶ ἐν γένει πάντα βίαιον καὶ μαρτυρικὸν θάνατον ἀγογγύστως καὶ ἀπαθῶς ἀπεκδέχεται καὶ ὑπομένει χάριν τῆς ζωῆς του, τῆς τιμῆς του, τῆς περιουσίας του, καὶ πρὸ παντὸς χάριν τοῦ θριάμβου τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Θρησκείας, τῆς ἐλευθερίας καὶ δόξης τῆς φιλτάτης του Πατρίδος καὶ τῆς ἀθανάτου γλώσσης του. "Ανευ τῆς τριάδος αὐτῆς ὁ "Ελλην δὲν δύναται νὰ ζῇ, προτιμᾷ τὸν θάνατον. Θέλει νὰ ζῇ διὰ νὰ ζῇ· ὄχι νὰ ζῇ χωρὶς νὰ ζῇ.

Κ.

'Ενοικιάζονται παρὰ τῷ κ. 'Εμμ. Κ. Βαφίᾳ δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία ἐν Δελαγράτζιᾳ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπίπλων καὶ τοῦ κήπου της, καὶ 2) ἡ ἐν τῇ παρόδῳ τῆς ὁδοῦ 'Ελ. Βενιζέλου ἀποθήκη ἐν ᾗ τέως τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόζου, ἀμφότεραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρονόμων Εὐστ. Κεχαγιᾶ.

'Ενοικιάζεται ἐν 'Επισκοπείῳ μεγάλη καὶ εὐάερος οἰκία. Πληροφορίαι παρὰ τῇ κ. Μαριγὼ χήρα 'Εμμ. 'Ανδρουλῆ.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1911 ἐξεδόθη ἀστυνομικὴ διάταξις κανονίζουσα τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου ὡς ἑξῆς:

Α'. ποιότητος ἐξ ἀμιγοῦς συμιγδαλίου λεπτ. 55.

Β'. ποιότητος ἐξ συμιγδαλίου καὶ ἐξ ἡμίσεως ἐκλεκτῆς φαρίνης λεπτὰ 50.

'Επὶ δύο ἔτη μὲ ὅλας τὰς διακυμάνσεις τῶν τιμῶν τῶν ἀλεύρων εἰς τὰς ἀγορὰς ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου εἰς τὴν πόλιν μας ἔμεινε σταθερὰ ἐνῷ ἔδει νὰ ληφθῇ πρόνοια νὰ αὐξάνῃ ἢ ἐλαττωθῇ κατὰ τὰς περιστάσεις.

"Επειτα ὁ τόπος μας δὲν τρώγει ἄρτον συμιγδαλίτην, τὸν θέλει ἀνάμικτον ὡς εἶναι ὁ τῆς β'. ποιότητος, οὔτε τρώγομεν ἄρτον ἐκ μόνου συμιγδαλίου, οὔτε δὲ κατασκευάζουν τοιοῦτον οἱ ἀρτοποιοί μας. Καὶ ὅμως τὸν ἀγοράζομεν ὡς τοιοῦτον ἀντὶ 55 λεπτῶν.

Εὐτυχῶς ὁ νέος Διευθυντής μας καὶ ὁ νέος Νομάρχης, ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων, ἐδημοσίευσαν τὴν κατωτέρω ἀστυνομικὴν διάταξιν δι' ἧς ἔρχονται τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των καὶ ἀνακουφίζεται ὁ λαός.

'Ο Α'. ποιότητος λοιπὸν νέος ἄρτος θὰ εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐτρώγομεν μέχρι σήμερον, ἀνάμικτος μὲν, πλὴν κατὰ πέντε λεπτὰ ἐφθηνότερος.

'Αριθ. 93.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

'Αστυνομικὴ Διάταξις περὶ διατιμήσεως τοῦ ἄρτου.

Τροποποιῶ
τὴν ἰσχύουσαν 'Αστυνομικὴν Διάταξιν καὶ
Κανονίζω
τὰς τιμὰς τοῦ ἄρτου κατ' ὀκᾶν ὡς ἑξῆς:

Πρώτης ποιότητος κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ συμιγδαλίου ἐκλεκτοῦ καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐξ ἐκλεκτῆς ἀζύμης λεπτὰ πεντήκοντα (50).

Δευτέρας ποιότητος κατὰ τὰ 3)4 ἐξ ἀλευροσυμιγδάλου ἁ. ποιότητος καὶ κατὰ τὸ 1)4 ἐξ ἐκλεκτῆς ἀζύμης λεπτὰ τεσσαράκοντα πέντε (45).

Τρίτης ποιότητος ἐξ ἀλεύρου β'. ποιότητος λεπτὰ τεσσαράκοντα (40).

§ 2.

'Ο ἄρτος πάσης κατηγορίας θὰ εἶναι καλῶς ἐψημένος.

§ 3.

Πᾶς ἄρτος ἑκάστης ποιότητος ὑποχρεωτικῶς δέον νὰ φέρῃ εὐκρινῶς τὸ ἀντίστοιχον κεφαλαῖον γράμμα τῆς ποιότητος Α. Β. Γ.

§ 4.

'Η ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 2ας 'Ιουλίου 1913.

§ 5.

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης θὰ καταδιώκονται ποινικῶς.

'Ο 'Αστυνομικὸς Διευθυν. Κυκλάδων
(Τ. Σ.) **Β. Γ. Καστρινὸς**

'Επικροτοῦμεν πληρέστατα καὶ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς 'Αστυνομίας μας, μὲ μόνην τὴν σύστασιν ὅπως ἐπιβλέπῃ αὕτη αὐστηρότατα ὁμοῦ μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα τοῦ ἄρτου.

ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟΝ»
Νικολάου Δ. Ρούσσου
παρὰ τῇ πλατείᾳ Μιαούλη
κάτωθεν οἰκίας Καλβοκορέση.

'Γλικὰ ἐν γένει πρώτης ποιότητος ὕδωρ διαρκῶς παγομένον, καθαριώτης ἔκτακτος, ὑπηρεσία προθυμοτάτη. Μία ἐπίσκεψεις ἀρκεῖ.

'Ενοικιάζεται καὶ πωλεῖται Οἰκία νεόκτιστος διώροφος περιέχουσα εἰς μὲν τὸ ἄνω πάτωμα δύο δωμάτια ὕπνου, σάλαν, διάδρομον καὶ μαγειρεῖον, εἰς δὲ τὸ κάτω μίαν αἴθουσαν καὶ ἀποχωρητήριον, ὕδωρ ἄφθονον καὶ κῆπον μὲ διάφορα καρποφόρα δένδρα. 'Η οἰκία αὕτη κεῖται παρὰ τὴν συνοικίαν Βαπόρια ἄνωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σαλταμπάση. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Γεωργίῳ Α. Κοντιζᾶ.